KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 6 päivänä tammikuuta 1999,

neuvoston asetuksen (EY) N:o 3286/94 nojalla Brasilian teräslevyjen tuonnissa soveltamasta lisensiointijärjestelystä

(tiedoksiannettu numerolla K(1998) 4468)

(1999/44/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön menettelyistä yhteisessä kauppapolitiikassa kansaivälisen kaupan säännöissä yhteisölle annettujen, erityisesti Maailman kauppajärjestössä (WTO) käyttöön otettujen oikeuksien käyttämisen varmistamiseksi 22 päivänä joulukuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3286/94 [1], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 356/95 [2], ja erityisesti sen 11 ja 14 artiklan,

on kuullut neuvoa-antavaa komiteaa asiasta,

sekä katsoo seuraavaa:

A. **Menettely**

(1) Eurofer (Euroopan rauta- ja terästeollisuuden liitto) jätti jäsenistönsä puolesta 30 päivänä huhtikuuta 1997 asetuksen (EY) N:o 3286/94, jäljempänä "asetus", 4 artiklan nojalla valituksen. Euroferin jäseniä ovat sekä alan kansalliset liitot että yksittäiset yritykset, jotka sijaitsevat kahdessatoista Euroopan unionin 15 jäsenvaltiosta, ja niiden osuus Euroopan hiili- ja teräsyhteisön raakateräksen tuotannosta on yli 90 prosenttia.

(2) Valituksen tekijä väitti, että Brasilia noudattaa ruostumatonta terästä olevien levyvalmisteiden tuonnissa harkinnanvaraista tuontilisensiointia. Euroferin mukaan tuontilisenssien myöntämisestä vastuussa olevien Brasilian viranomaisten käytäntö muuttui toukokuussa 1996, jolloin lisenssejä alettiin myöntää ainoastaan, jos tuotavalle tavaralle oli määritetty enintään 30 päivän maksuaika. Valituksen tekijä korosti, etteivät Brasilian viranomaiset ilmoittaneet muutoksesta tai antaneet yhteisön tuotteiden maahantuojien lisenssihakemusten hylkäämiseen oikeuttavaa oikeudellista perustaa. Edelleen valituksen tekijä katsoi, että muutos näyttää olevan seurausta Brasilian sisäisistä hallinnollisista ohjeista.

(3) Valituksen tekijän mukaan uuden maksumääräajan noudattamisen valvontaa tiukennettiin asteittain; marraskuussa 1996 terästuotteiden tuojilta alettiin vaatia kirjallista sitoumusta määräajan noudattamisesta ja tammikuussa 1997 otettiin käyttöön uusi automaattiseen tietojenkäsittelyyn perustuva tuontilisenssien myöntämisjärjestelmä (Siscomex).

(4) Valituksen tekijä huomautti myös, että Brasilian presidentti antoi 25 päivänä maaliskuuta 1997 *Medida Provisória No. 1569* -määräyksen yleisestä järjestelystä tuontituotteiden maksamiseksi valuuttakurssisopimuksin (edellyttää koko sopimussumman maksamista ennakkoon sellaisten tuontitavaroiden osalta, joiden maksuaika on enintään 359 päivää). Määräys pantiin täytäntöön Brasilian pankin kiertokirjeellä nro 2747, joka annettiin myös 25 päivänä maaliskuuta 1997. Euroferin mukaan kyseisellä lainsäädännöllä ei korvattu terästuotteiden tuontilisenssien myöntämiseen sovellettavia erityissäännöksiä, vaan annettiin Brasilian viranomaisille mahdollisuus panna täytäntöön terästuotteita koskevia erityistoimia entistä tiukemmin ja tehokkaammin.

(5) Valituksen tekijä väitti, että edellä mainitut Brasilian soveltamat käytännöt ovat asetuksen 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja kaupan esteitä, koska ne rikkovat Brasilian WTO:ssa tekemiä kansainvälisiä sitoumuksia, ja että niillä on valituksen tekijälle epäsuotuisia kaupallisia vaikutuksia.

(6) Valituksen tekijä väitti erityisesti, että Brasilian ruostumattomien terästuotteiden tuonnissa soveltama lisensiointijärjestely rikkoo GATT 1994 -sopimuksen XI artiklaa, III artiklan 4 kohtaa ja X artiklaa sekä tuontilisensiointimenettelyä koskevan WTO-sopimuksen 1 artiklan 4 kohtaa, 3 artiklan 3 kohtaa, 5 artiklaa ja 1 artiklan 9 kohtaa.

(7) Edelleen valituksen tekijä väitti, että yhteisön tuottajien ja viejien liiketoiminta on häiriintynyt vakavasti epäsuotuisten kaupallisten vaikutusten seurauksena. Tuonnin lisensiointijärjestelyn käyttöönoton myötä tuontitavaroita on pysäytetty tulosatamiin, mistä on aiheutunut huomattavia lisäkustannuksia. Lisäksi tavanomaisen 180 päivän

[1] EYVL L 349, 31.12.1994, s. 71
[2] EYVL L 41, 23.2.1995, s. 3

maksuajan lakkauttamisen seurauksena tuojat eivät voineet enää ostaa tavaroita, ellei tuottaja tai viejä ollut valmis korvaamaan pidemmästä maksuajasta aiheutuvia kustannuksia, mikä puolestaan lisäsi tuottajien ja viejien taloudellista rasitusta entisestään tehden liiketoiminnasta kannattamatonta. Tuontijärjestelyn synnyttämä epävarmuus näkyi tilausten viivästymisenä ja mahdollisten uusien tilausten menetyksenä yhteisön tuotannonalan tappioksi.

(8) Valitukseen sisältyi riittävästi alustavia todisteita yhteisön tutkimusmenettelyn aloittamiseksi asetuksen 8 artiklan nojalla. Tämän johdosta komissio käynnisti tutkimusmenettelyn 27 päivänä kesäkuuta 1997 ([1]).

B. **Brasilian hallituksen vastaus 30 päivän maksuajasta ehtona harkinnanvaraisten lisenssien myöntämiselle**

(9) Tutkimusmenettelyn käynnistämisen johdosta Brasilian hallitus vastasi komission kyselyyn ilmoittamalla, että niiden tuotteiden luetteloa, joihin sovelletaan harkinnanvaraista tuonnin lisensiointijärjestelyä, muutetaan pian poistamalla siitä asetuksen (EY) N:o 3286/94 nojalla tehdyssä valituksessa mainitut, CN-koodeihin 7219 ja 7220 kuuluvat tuotteet. Brasilian viranomaiset vahvistivat aikeen 25 päivänä elokuuta 1997 toimittamalla jäljennöksen asiakirjasta, jolla muutos pantiin täytäntöön (Comunicado No. 23, Departamento de Operações de Comércio Exterior (DECEX), päivätty 11. elokuuta 1997, julkaistu ja tullut voimaan 13. elokuuta). Vahvistusta tarkennettiin 11 päivänä joulukuuta 1997 Brasilian viranomaisten selityksellä, jonka mukaan kyseisiin tuotteisiin sovelletaan vastedes automaattista tuontilisensiointijärjestelyä eikä näiden lisenssien myöntämisen ehdoksi aseteta erityisiä maksuaikamääräyksiä.

(10) Tuotteiden poistaminen niiden tuotteiden luettelosta, joihin sovelletaan harkinnanvaraista tuontilisensiointia, oli välttämätöntä, koska kyseinen lisensiointijärjestely oli ainoa hallinnollinen keino panna erityinen 30 päivän maksuaikamääräys käytännössä täytäntöön. Valituksen tekijällä oli kirjallisia todisteita maksuajan noudattamisvelvoitteesta ainoastaan yksittäisten päätösten muodossa, joilla harkinnanvarainen tuontilisenssi oli evätty.

(11) Näissä olosuhteissa voidaan katsoa, että poistamalla valituksessa mainitut tuotteet harkinnanvaraisen tuontilisensioinnin kohteena olevien tuotteiden luettelosta poistuu myös valituksessa väitetty kaupan este, joka koskee erityistä maksuaikamääräystä.

C. **Yleistä järjestelmää tuontituotteiden maksamiseksi valuuttakurssisopimuksin koskeva Brasilian lainsäädäntö**

(12) Yleistä järjestelmää tuontituotteiden maksamiseksi valuuttakurssisopimuksin koskevassa Brasilian lainsäädännössä, joka vahvistettiin 25 päivänä maaliskuuta 1997, säädetään tuojien velvoitteesta tehdä valuuttakauppasopimus paikallisessa pankissa tietyssä määräajassa kyseisten tavaroiden maksuajan mukaan edellyttäen, että kyseinen maksuaika on enintään 359 päivää. Toisin sanoen tuojan on tehtävä asianomaiseen pankkiin talletus, kunnes lasku on maksettu, tai maksettava valuuttakurssisopimuksesta pankille preemio.

(13) Brasilian viranomaisten mukaan tuontilisenssin myöntäminen eikä tavaroiden tulliselvitys ole riippuvaisia järjestelyn noudattamisesta. Noudattamatta jättämisestä seuraisi Brasilian keskuspankin määräämät sakot. Komissio on seurannut tarkkaan edellä mainittua Brasilian lainsäädäntöä sen voimaantulosta lähtien tarkoituksenaan selvittää sen soveltamisalaa ja vaikutuksia ja määritellä sen yhteensopivuus kansainvälisiin kaupan sääntöihin. Tässä yhteydessä Euroopan yhteisö on toiminut monenvälisellä tasolla aloittamalla asianomaisten WTO:n säännösten mukaiset neuvottelut tammikuussa 1998.

D. **Viimeaikainen kehitys**

(14) Brasilian viranomaisten toiminnassa on vuodesta 1996 lähtien nähtävissä suuntaus saattaa voimaan tavalla, joka ei ole avoin, sellaisia kauppapoliittisia toimenpiteitä, joilla on rajoittavia vaikutuksia määrätyille herkille aloille, ja säätää monia aloja koskevia lakeja, joilla voi olla tuontiin kohdistuvia kielteisiä vaikutuksia. Eurooppalaisten viejien tekemien valitusten lisäksi on asetuksen (EY) N:o 3286/94 nojalla käynnistettyjen tai suunnitteilla olevien tutkimusmenettelyjen kasvava määrä selvä osoitus edellä kuvatusta suuntauksesta.

(15) Komissio käynnisti Belgian tekstiiliteollisuuden liiton Febeltexin jättämän valituksen johdosta asetukseen perustuvan tutkimusmenettelyn 27 päivänä helmikuuta 1998 ([2]). Menettely koskee

([1]) EYVL C 197, 27.6.1997, s. 2

([2]) EYVL C 63, 27.2.1998, s. 2

harkinnanvaraista tuonnin lisensiointijärjestelyä ja sitä, miten järjestelmää on kehitetty erityisesti vahvistamalla pakolliset tuontimaksuehdot ja tuontitavaroiden vähimmäishinnat.

(16) Vaikka edellä mainitussa menettelyssä keskitytään järjestelyn vaikutuksiin tiettyihin tekstiilituotteisiin, siinä on joka tapauksessa kyse tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluvaan käytäntöön verrannollisesta käytännöstä. Niinpä vaikka menettely nyt päätetäänkin, komissio voi jatkossakin seurata Brasilian teräslevyjen tuonnissa nykyisellään soveltamaa lisensiointijärjestelyä.

E. **Suositus**

(17) Brasilian teräslevyjen tuonnissa soveltamaa lisensiointijärjestelyä koskeva tutkimusmenettely olisi päätettävä.

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Päätetään 27 päivänä kesäkuuta 1997 aloitettu Brasilian teräslevyjen tuonnissa soveltamaa lisensiointijärjestelyä koskeva tutkimusmenettely.

2 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan siitä päivästä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.*

Tehty Brysselissä 6 päivänä tammikuuta 1999.

Komission puolesta

Leon BRITTAN

Varapuheenjohtaja